

so wone tajke wulke Wjezy we ſebi wopſchinnu. Ale ſchtuz je prawje woblada, a ſchtuz ſwjeru na to ſebi myſli, ſchto to je, wot Boha bycz, aby wot Boha nebycz, ton budze ſpoſnacž dyrbecž, ſo to wulka a kraſna Wjez je, wot kotrejež Kryſtus tudy ryczi. Pſchetož to je wjerna a wjeſta Wjez, ſo Szlowek nemože ſurowiſcho ſudženy, ani twerdſjo pſchimany bycz, hacž dyž prajene budze, ſo wot Boha neje. So me njechto Paduch a Schelma rjeka, aby mi teſž Schiju wotkole, neje nicžo pſchecziwo tutej traſchnej Zalofzi, kotruz ton Kneſ tudy ſkrotkimi Szłowami wopſchimne, dyž won kſym Zidam praji: Wy nejsze wot Boha. Tehodla leži ſchitko na tutej Schtuzy, ſo my Bože Szłowo radzi ſlyſhecž a ſwjeru ſakhowacz dyrbinj.

Wtej Hiſtoriji teho Ewangeliona widzimy my ſchudžom, ſo czi, kotſiž Bože Szłowo ſlyſhecž nechadza, ſlje wot neho rycza a leſtruja, czi du ſa Szertom, džež won jich we dže, tak dolho hacž won jich napoſletku zylje wobſyne, a woni cziim dljeje cziim horſchi budza, kajž teſž we naſchim dženſniſchim Szenju widzimy.

Swoprjetka njewaju ſo czi Zidzi, jako Kryſtus počne prjedowacz. Potom ſwarja woni na neho, rjekaju jemu Samaritar, a praja, ſo won Szerta ma. Tudy ſu woni hižom džeſacz Wolow łobe do Helje ſapanyli, hacž predy. Potom budza woni hiſcheže nemdriſchi: Schto cziiniſch ty ſam wot ſo? praja woni. Skrotkim, woni ſu cziim dljeje cziim horſchi; hacž woni napoſletku w Skutku ſo do neho dadza a Mordarſtwo wobendu, ſbjehaju Kamenje a zedza jeho Szmercž kamenjowacz. Do tajkeho žalofneho Njecha ſapanu woni pſches Szapenje Božeho Szłowa, dokelž woni Kryſtuſowe Prjedowanje ſlyſhecž nochzedza, ale leſtruja jo. To je, praji tudy ton Kneſ,

Snamjo, ſo wy Zidzi wot Szerta ſze. Pſchetož dy byſcheže wy wot Boha byli; da byſcheže wy ſo hinaſ pſchecziwo jeho Szłowu, kotrež ja prjeduju, ſadžerželi.

So njetiſchim Szabu Džeczi ſweczeho tak newoſluſchne a ſamopaſchne ſu pſchecziwo ſwojim Starschim, pſchindže teſž wot teho ſem, ſo wone Bože Szłowo neſlyſcha, aby hacž jo runje ſlyſcha, tola newufnu a neſchowafu. Dyž wone pak jedynmol ſapocznu, pſchecziwo Božej Pſchikafni Nana a Waczer ſanicžowacz, da newoſtane pſchi tajkim Njechu, ale wone du dale a klijaj tych Starschich. A hacž wone runje jich ſkufu nemorduja a nekonzuja, da bychu tola zylje, ſo bychu woni žiwi nebyli. Aby wedu tak žadlawe Žiwenje, ſo ſo Starschi Szmercž rudžicz dyrbja na nich.

Tak dže ſo ſchudžom, ſchtuz Bože Szłowo ſlyſhecž, aby ſo po nim ſadžeržecz nochze, ton ſapane do Łow, Leſtrowanja a Pſcheſžehanja, kajž my to teſž na Podjaniſkich widzimy, ſo woni cziim dljeje, cziim nemdriſchi ſu, a ſe ſwojim Leſtrowanjom a Pſcheſžehanjom predy pſcheſtacz nebudza, hacž woni hiſcheže njedy Mordowanje a žalofne Krwie Moſlecžje pſchihotowacz budza zc.

To pak je to najhorſche. We druhich Njechach može jenemu tola dopoſafacz, dyž neprawje cziini, ſo won ſwoje Njechi poſnaje, a ſo jich woſtaji. Dyž pak czi Podjaniſcy (teſž jich wele beſ nami) Bože Szłowo niž jeno ſlyſhecž nochzedza, ale je ktemu hiſcheže ſanicžuja a leſtruja, da jim niſchto nemože doweſz a dorycžecz, ſo woni na tym neprawje cziinja a rjeſcha, baj woni mjenja, ſo ſo jim to ſalejži ja ſo prawje na tym cziinja. Ta Wina je, ſo woni wudawaju, ſo to Bože Szłowo neje, ale cžertowſka Wucžba a Lhje, a ſo czi, kotſiž je prjeduja, czi najhorſchi Szeržarjo a Sawednižy ſu. Njunje jako czi Zidzi Kryſtuſa hanjachu a leſtrowachu, ſo won Szerta ma, Samaritar je, ſkotrymž